

Antonius Onderweg

Parochieblad van de Antonius van Paduakerk in Nijmegen-Oost

Jaargang 34 nummer 3, juni 2022

PINKSTEREN EN DAARNA

Langzaam komen we uit de lockdown. Twee jaar lang hebben we pas op de plaats gemaakt. Ons was aangeraden zo weinig mogelijk bijeen te komen met te veel mensen en, ook nog eens, te dicht op elkaar. Niet iedereen was het eens met dat advies. De tegenstand tegen de Corona-maatregelen liet ferm van zich horen, maar het kwam niet tot een open discussie. Hebben we de crisis wel echt verwerkt? We zijn nog niet vrij van het virus. Gaat het terugkomen? Is er voldoende groepsimunititeit opgebouwd? Voor hoe lang? Daarom verbaast het niet dat de kerken matig worden bezocht op Kerstmis of op Pasen. Voor Hemelvaartsdag en Pinksteren zijn er nauwelijks feestelijkheden gepland.

Heeft deze nood ons leren bidden? Ik denk aan een uitgave van *Adveniat, 2020*: "Bidden in tijden van beproeving". Met name *het Gebed bij Covid-19*: "Wij bidden Heer: genees de zieken, wees in quarantaine hen nabij [...] zegen het eten dat hun wordt gebracht .. [...] Midden in het leven zijn wij door de dood omvallen, maar meer nog: U omsluit ieder van ons. U legt Uw hand op ons." Dit gebed is een voorbeeld hoe nood ons kan leren in onszelf te keren. We kunnen ervaren dat we worden teruggeworpen op de essentie van ons bestaan.

Op de zondag na Pasen, dus op zondag 24 april 2022, vierden we met Oekraïense vluchtelingen (ca 150 mensen) in de St. Steven een soort oecumenische Paasviering. Op die zondag werd overal in de Orthodoxie Pasen gevierd. De viering in Nijmegen kon een orthodoxe Paaswake niet vervangen. Er hing een weemoedige stem-

ming in de kerk. De vluchtelingen dachten aan hun thuis in Oekraïne. Ik raakte in gesprek met vier jongeren, tussen 12-13 jaar oud. Op de trein gezet door hun ouders. Dagelijks hebben ze telefonisch contact. De meisjes met verdriet op hun gezicht. De jongens met nieuwsgierige ogen. Ja, ze gingen iedere dag naar school. In het Engels. Canisiuscollege. Ja, ze voelden zich veilig. Ja, ze verlangden naar huis: misschien in augustus? Maar het was goed dat er een samenkomst was, dat er gezongen kon worden, dat gebeden en gehuild kon worden.

Is deze oecumenische viering wellicht een vingerwijzing voor ons? Moeten we blijven streven naar de viering in de 'locaties' van Pasen, Hemelvaartsdag en Pinksteren? Daagt deze oecumenische viering in de St. Steven ons niet uit? Is Pinksteren niet een feest van vernieuwing? Van kerkopbouw?

Wat vieren we eigenlijk met Pinksteren? Het is het tweede van de drie jaarlijkse feesten voor het joodse gezin in de tijd van Jezus. Het wordt ook wel het eerste oogstfeest genoemd, maar dat is voor ons, die in het verstedelijkte Noord-West Europa wonen, ver van ons bed. Onder invloed van de klimaatverandering bloeiden de pinksterbloemen (seringen) al in april. En of de tarwe al geogst is, weten we niet. Overigens, wie van onze

Lees verder op pagina 3

Colofon

Redactie

Beppie Peters, Henrike van Riel, Frans Blom
Website: Mieke Dahlhaus,
redactie@avpnijmegen.nl

Volgend nummer:

Kopij inleveren voor: wo. 6 juli 2022
Verschijningsdatum: za. 16 juli 2022
Oplage: 500 exemplaren
Print: Janssen Repro, Nijmegen
Verspreiding Antonius Onderweg: Monique
Leclerq, 024-3237000/moonlekkie@gmail.com

Contact

Antonius van Paduakerk

Groesbeekseweg 96, 6524 DJ Nijmegen
024 - 3222388
secretariaat@avpnijmegen.nl
www.avpnijmegen.nl

Onderdeel van de Stefanusparochie

info@stefanus.nl / www.stefanus.nl

Bankgegevens

ING: NL96INGB0000940356
ABN AMRO: NL08ABNA0418667160
t.n.v. RK Parochie H. Stefanus
Locatie Antonius van Padua

Bereikbaarheid AvP

Clara ter Berg (coördinator): 06 49392730

Parochieadministratie / Secretariaat

Frans Blom, Groesbeekseweg 96
6524 DJ Nijmegen
secretariaat@avpnijmegen.nl

Voor uitvaarten afspreken:

06-49392730

Pinksterfeest, in transeptraam, Antonius van Paduakerk

Inhoud

- 1 **OPENINGSTEKST, EDUARD KIMMAN**
- 3 **VANUIT HET LOCATIETEAM, CECILE KUIJPERS**
- 3 **PROJECT TOEKOMSTVISIE, CECILE KUIJPERS**
- 5 **COLUMN 'GRONDTOON', HERMAN HOPMAN**
- 5 **KRONIEK, HUWELIJK DAVID EN SOPHIA**
- 6 **KUNST IN DE KERK, BEPPIE PETERS**
- 6 **GELEZEN I, 'I.M.', EVELIEN VAN ALLER**
- 7 **GELEZEN II, 'TOEKOMST KERK', BEPPIE PETERS**
- 8 **ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE, ADDY GROOS**
- 8 **KINDEREN STERREDANS IN KERK, ROB V. WOERKOM**
- 9 **WEGEN MET ZEGEN GEOPEND, MARGREET V/D SANDEN**
- 9 **VERTREK CEREMONIE WEGEN MET ZEGEN, THEO BROCK**
- 10 **LENTEFAIR, ADDY GROOS EN BEPPIE PETERS**
- 11 **LENTECONCERT, LOUIS SIBBALD**
- 12 **WENSEN VOOR VERANDERING IN DE RKK, JAN ZUIKER**
- 13 **ARMEENSE FAMILIE, STEUNGROEP STAP**
- 14 **WERKGROEP DIACONIE: OEKRAÏNE EN VOEDSELBANK**
- 15 **AANKONDIGING: VRIJWILLIGERSDAG EN ROMMELMARKT**
- 16 **ANTONIUS IN BEELD: AGENDA**

jongeren zou tarwe weten te onderscheiden van andere graansoorten? Dat moet je wel weten, als je over het pinksterfeest in Exodus 34, 22 leest: de oogst van de tarwe zeven weken na het zaaien. Bij christenen is het de viering van de neerdaling van de Heilige Geest. Het is niet langer een agrarisch feest, maar een herdenkingsfeest.

De Handelingen van de Apostelen beginnen met een beschrijving hoe de Heilige Geest in de gedaante van vurige tongen neerdaalde op de eerste christengemeente. Alsof dit openingshoofdstuk wil zeggen: kerkopbouw is niet louter mensenwerk. Als wij op Pinksteren of op andere momenten bidden tot de H. Geest, dan spreken we onze hoop uit dat de Geest over ons vaardig wordt en dat we tot een actiever geloofsleven in staat zullen zijn.

“Is Pinksteren niet een feest van vernieuwing? Van kerkopbouw?”

Over die ‘neerdaling van de H. Geest in vuurtongen’ bestaan schilderijen en andere voorstellingen. Vorige generaties gelovigen werden door deze afbeeldingen in de gebrandschilderde ramen of op schilderijen geïnspireerd. Maar in onze tijd van sociale media is een afbeelding van de H. Geest op te roepen met een *swipe* op het scherm van onze iPhone of laptop. Deze digitale wereld is een werkelijkheid die kneedbaar is onder onze vingers. Elke foto, elk geluid en elke filmopname kan gemanipuleerd worden. Ze zijn niet langer een reproductie maar het wordt allengs een nieuwe werkelijkheid.

Om die reden helpen oude beelden van de boodschap van Pasen, Hemelvaart en Pinksteren ons niet meer. Wat helpt is een groepservaring: dat was wat er gebeurde in de St. Steven op die Paaszondag. Naar zulke feesten ben ik op zoek.

Eduard Kimman

VANUIT HET LOCATIETEAM

In de periode tussen Pasen en Pinksteren hebben we volop van de zon kunnen genieten, maar er is in onze gemeenschap ook veel tot stand gekomen: de grote inzamelingsactie voor Oekraïne, een lentefair en muzikale middag die het hele weekend mensen trok en tot in de

puntjes was georganiseerd door Beppie en Addy, de opening van de pelgrimskapel, en er was de stralende huwelijksviering van Sophia en David, mooie jonge mensen die zich welkom voelen in onze kerk. Ed Metz gaat met zijn *communauteit* verhuizen naar Alverna, dus hij zal niet meer bij ons voorgaan. We hebben hem bedankt met een mooie bos bloemen. Hij zal ons parochieblad blijven ontvangen. De zondagvieringen zijn inspirerend en spreken ook nieuwe mensen aan. Bijzonder fijn ook dat Marieke en Jesús regelmatig voorgaan.

Als locatieteam moeten we vooruitkijken: wat vinden wij belangrijk als geloofsgemeenschap, hoe zien we onze toekomst en wat hebben we daarvoor nodig. Op 12 april hebben we een levendige parochieavond gehad. We hebben samen nagedacht hoe wij een vitale gemeenschap en een inspirerende plaats kunnen blijven. In een parochiemail hebt u de notitie kunnen lezen, en elders in het blad leest u daar ook over. We hebben daarover ook regelmatig contact met het Stefanusbestuur. Mark Buck is de nieuwe vicevoorzitter en hij heeft onlangs onze kernteamvergadering bijgewoond. Het is belangrijk om met elkaar in gesprek te zijn, want de komende tijd moeten we samen verder kijken dan het heden.

Half mei was de opening van de Pelgrimskapel met diverse toespraken en klankschaalmeditatie. De projectgroep liet zien hoe een idee door passie, plezier en hard werken kon uitgroeien tot een succesvol project. Ook liggen er bij de projectgroep nieuwe ideeën en nu wij als locatie ook toekomstplannen maken, kunnen we elkaar versterken. De kapel wordt regelmatig bezocht, er branden kaarsjes en er worden gedachten gedeeld in het kapelboekje.

Met ingang van 1 juni neemt de eerste Oekraïense vluchteling zijn intrek in de pastorie.

Op 12 juni organiseren we onze vrijwilligersdag, een dag waarop iedereen in het zonnetje wordt gezet. Een dag om te vieren en te danken, dat er zoveel inzet en toewijding is in onze gemeenschap. Welkom!

Namens het locatieteam,
Cecile Kuijpers

PROJECT TOEKOMSTVISIE

Zoals u weet, hebben we de afgelopen maanden een aantal bijeenkomsten gehad over onze toekomstvisie. Op 12 april was er een levendige parochiebijeenkomst waar zo'n 60 mensen aanwezig waren, ook gasten van buiten onze gemeenschap.

Er zijn een aantal ideeën ontstaan waar we de komende tijd mee aan de slag gaan. U hebt daarover kunnen lezen in een notitie die via e-mail is verspreid.

We hebben het voornemen om een coördinator aan te stellen die zich gaat bezighouden met oriëntatie en opzet van nieuwe activiteiten, en met het contact leggen met nieuwe vrijwilligers. Op basis van de bijeenkomsten hebben we een drietal keuzes gemaakt:

(a) aanbod van andere vorm van vieren, zoals Taizéviering en/of Evensong, (b) uitbreiding van diaconaal steunpunt, bijv. een vast tijdstip voor kop koffie en gesprek, (c) bezinnende samenkomsten op regelmatige basis (nog te onderzoeken in welk vorm) vanuit een maatschappelijk onderwerp.

De zondagvieringen en bestaande activiteiten behouden we uiteraard. In de bijeenkomsten werd echter ook duidelijk dat er behoefte is aan vorming en geloofsgesprekken (bijv. in de vorm van kleine groepen die samen eten rondom een thema, zie bijv. www.tafelvanhoop.nl). We kunnen hiervoor de samenwerking met de Effata gemeenschap meer opzoeken en dit beter communiceren. Zij doen veel op het gebied van vorming.

Het locatieteam is actief in gesprekken met betrekking tot de toekomst van het kerkgebouw en evt. aanpassingen voor een ruimere bruikbaarheid.

Uiteraard horen we graag uw reactie op deze plannen! Wilt u (of iemand uit uw omgeving) meer weten over invulling van het coördinatorschap, of wilt u meedenken over bovenstaande activiteiten, spreek ons aan of stuur een mail naar secretariaat@avpniimegen.nl.

Cecile Kuijpers

Enquête

Wanneer u onze kerk een warm hart toedraagt, vul dan onderstaande digitale enquête in. Op deze manier kunt u met ons meedenken en komen we beter te weten wat de Antoniuskerk voor u zou kunnen betekenen. Een aanrader!

<https://forms.gle/RnMNzhxnIvUcxI2K9>

PINKSTEREN

Fluister het mij in, heilige Geest:
Ik zal het goede denken.

Spoor me aan, heilige Geest:
Ik zal het goede doen.

Verlok me, heilige Geest:
Ik zal het goede zoeken.

Geef me kracht, heilige Geest:
Ik zal het goede vasthouden.

Bescherm me, heilige Geest:
Ik zal het goede nooit verliezen.

Toegeschreven aan St Augustinus

Column

Herman Hopman

GRONDTOON

De op 15 augustus 1195 geboren Fernando Martina de Bulhões, de geboortenaam van de Portugese Katholieke heilige Antonius van Padua, een minderbroeder, die theoloog en kerkvader was, heeft mij erg geïnspireerd. Met name zijn minderbroederschap, zijn geesteshouding, het er zijn voor de ander is, mijns inziens, iets dat verder reikt dan hem te identificeren als de patroonheilige van verloren zaken. Of men daar wel of niet in gelooft, bedenk wel, dat we de invloed van het 'onbewuste' op ons dagelijkse leven niet mogen uitsluiten. Sigmund Freud beschreef dit eens in zijn boek over *Fehlleistungen*. Maar we doen Antonius tekort hem slechts de rol van 'patroonheilige van verloren zaken' toe te dichten.

Antonius' spirituele vorming bij de orde van Sint Augustinus, waar het evangelie gelezen wordt vanuit het perspectief van de *gemeenschap*, alsook de orde van de Franciscanen/minderbroeders, waar het evangelie wordt gelezen vanuit het perspectief van de *armoede*, complementeren elkaar.

Deze spirituele visie van o.a. Antonius heeft mij geïnspireerd in mijn werkzaamheden als uitvoerend en docerend musicus, psychosynthesetherapeut met een diaconale grondhouding. Een leefregel als leraar en therapeut is voor mij "De ander groter te durven laten zijn dan jezelf." Jezelf inzetten voor de ander, is iets anders dan jezelf wegcijferen. Pas wanneer je in verbinding bent met je Hoger Zelf, kun je de ander en de *gemeenschap* van dienst zijn. Dit vraagt veel wilskracht

Via Paul Keijsers, organist en koordirigent, ben ik vele malen uitgenodigd een kerkdienst op te luisteren met orgel en trompet in de Antonius van Paduakerk, gelegen aan de Groesbeekseweg in Nijmegen. Ik maakte daar kennis met enkele medewerkers en kreeg zelfs de sleutel van de kerk om daar regelmatig trompet te studeren. Na enkele rumoerige jaren ben ik meditatief op zoek naar mijn persoonlijke grondtoon. Dat is dus een spirituele zoektocht waar Antonius mij bij kan helpen!

Muziek is voor mij, naast gebed en meditatie, het geestelijk vervoermiddel dat ons met elkaar in *gemeenschap* doet verbinden. Daarnaast verdiep ik me in de Geestelijke Oefeningen van Ignatius van Loyola, vanuit een eigentijdse vormgeving van wijlen Jezuïet Karel Douven, bij wie ik in de jaren 90 te Haaren Nr. Brabant de opleiding 'Handleiding Geestelijke Groei' volgde.

Ik hoop daarom dat ik, samen met Paul Keijsers, organist, weer muzikaal een bijdrage kan leveren aan een kerkdienst of anders. Dank ook aan het bestuur dat mij in de gelegenheid heeft gesteld in de Antonius van Paduakerk te mogen zoeken naar mijn persoonlijke grondtoon, waarmee ik hoop een bijdrage te leveren aan de kerkgemeenschap.

Saint Anthony of Padua, Anonymous Mexico, 1901. NMSU Art Gallery Collection

KRONIEK

Huwelijk David en Sophia

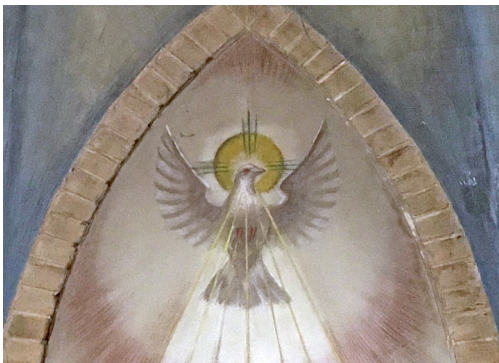
Wat een feestelijke dag was het! Onder een stralende zon, waarvan we niet wisten of hij over zou gaan in storm, arriveerden David Roelofs en Sophia de Vries op vrijdag 20 mei bij onze Antonius om in het huwelijk te treden. De kerk was al goed gevuld met familie, vrienden en parochianen om hen te ontvangen. Pastoor Eduard Kimman ontving het bruidspaar en maakte er een prachtige dienst van waar aloude rituelen, geloof, vertrouwen en *gemeenschap* bij elkaar kwamen. Er werd gesproken, gezongen, orgel gespeeld en te midden van dat alles keken we voortdurend naar een stralende David en Sophia. Wat was dat mooi om mee te maken.

Welkom bij ons lieverds! Wij wensen jullie heel veel geluk en zegen toe!

PINKSTEREN IN ONZE KERK

Vlakbij de deur naar de sacristie bevindt zich de doopkapel, die bij de Kerst-Inn een mooie doopjurkentuonstelling herbergt

Oorspronkelijk was dit de St. Josef kapel en stond er een altaar. Dit altaar is afgebroken om in 1947 plaats te maken voor een doopkapel met een stenen doopvont.

De wanden van de doopkapel zijn beschilderd door de Nijmeegse kunstenaar Wim van Woerkom (1905 - 1998). Onlangs heeft Addy Groos deze schilderijen weer prachtig hersteld.

Het middengedeelte bestaat uit een afbeelding van de H.Geest in de vorm van een duif: een Pinksterafbeelding bij uitstek.

Verder vinden we ook in het glas-in-lood de pinksterduif terug op verschillende glas-in-lood ramen. Beppie Peters

Gelezen I

Ischa Meijer, hoe zijn Joodse opvoeding bij hem doorwerkte

Geheel toevallig -want gevonden in zo'n boekenkastje langs de kant van de weg- las ik het boek I.M. geschreven door Connie Palmen.

Ik kende hem zoals zo velen als een schreeuwlelijk, een uitdager, een opponent van iedereen die iets serieus vertelde, scherpzinnig en recalcitrant. Erudiet ook. Een Joodse man, maar hoe Joods, daar had ik geen idee van.

Maar in dit boek werd mij een heel andere Ischa openbaar. Door Connie, zijn innig geliefde en liefhebende vrouw. Nadat ze gedurende driekwart van het boek heeft verteld hoe getormenteerd Ischa uit zijn opvoeding is gekomen, bijna verpletterd door zijn vader en de door hem gegeven orthodox-joodse opvoeding. Waarin ze elke dag samen de Thora bestuderen. Dat begon toen Ischa vijf of zes jaar oud was en duurde tot zijn 16^e. Fouten gingen gepaard met harde klappen in het gezicht. En zijn moeder die in de loop der jaren een verlengstuk werd van zijn vader, in hem opging, werd 'verjakobt', zoals Ischa het zelf uitdrukte. De vader heette Jakob. Deze ouders die hun drie kinderen niet meer wilden zien toen ze eenmaal volwassen waren. En over wie in hun huis niet meer gesproken mocht worden.

Een diep, niet te overkomen leed en gemis voor Ischa. Pas na de dood van zijn ouders, die een maand na elkaar stierven, wordt Ischa milder over hen. Dan herinnert hij zich dat het 'Ave Verum' van Mozart een lievelingsstuk was van zijn vader.

Een geloof, beleefd door mannen die uit de concentratiekampen waren teruggekeerd. Die op het eerste gezicht rechtlijnig hun plicht vervulden jegens een kennelijk onaantastbaar, niet te vermurwen opperwezen, dat bij voortdoring werd aangemerkt als goedertieren en barmhartig. In de woorden van Ischa: "Deze mannen: gehavenden, ontsnapt aan alle vormen van terreur. Ogenschijnlijk zeer normale mannen. Maar onzegbaar, onleesbaar leed. En zeg mij niet dat een kind dit alles ontgaat".

Tegelijkertijd was daar "de klank en de glans en de betoverende kracht van het Hebreeuws. Wij lazen samen de vijf boeken van Mozes, mijn vader en ik. Een klein jongetje en zijn meester, gebogen over die mysterieuze teksten, geschreven door en in de taal van datzelfde opperwezen. Te midden van dit geluidloze tumult leerde ik

mijn God kennen, die in mij geboren werd en die, zo verzekerde Hij mij zelf, er altijd was geweest. Hij verbond mij met alle tijden en alle mensen. Het had, hoe dan ook, geen zin om aan zijn renaissance in mij te twijfelen”.

Ischa Meijer: een ontroerend mooi mens, geknecht, krachtig en herrezen.

Dit boek leerde mij maar weer eens dat een eerste indruk niet altijd de juiste hoeft te zijn.

Evelien van Aller

Gelezen II

Door: Beppie Peters

In het kader van het Project: De toekomst van onze kerk wees een rubriek in Trouw mij op een interessant blad: Magazine Hart en Ziel, uitgave van de Rijksdienst voor Cultureel erfgoed van het Ministerie van Onderwijs Cultuur en Wetenschappen. Dat Magazine is geheel gewijd aan de resultaten van het Programma Religieus Erfgoed, een samenwerkingsverband van religieuze en overheidsinstanties die zich bekommeren om de toekomst van kerkgebouwen en kloosters.

Na even googelen vond ik het Magazine op internet. (Zie link hieronder.) Een heel lezenswaardig Magazine.

Een van de artikelen draagt als titel: 'De kerk gisteren, vandaag en morgen'.

Bij het formele einde van het programma Toekomst Religieus Erfgoed zou ik vooruit willen kijken naar de noden en de kansen voor morgen. Maar die blik naar voren moet voorafgegaan worden door een blik op het nabije verleden. Wie alleen al de afgelopen 10 jaar de revue laat passeren kan niet anders dan constateren dat de kerk in Nederland in transitie is. Het kerk-zijn neemt nieuwe vormen aan. Tijdens de coronapandemie was dit goed te zien. Mensen kwamen om begrijpelijke redenen niet meer naar de kerk, maar vervolgens kwam de kerk naar de mensen toe. Allerlei creatieve initiatieven werden ondernomen om onze broeders en zusters te bereiken. We ontdekten nog meer dan voorheen dat het sacrale niet alleen in de gebouwen zit, maar ook in de mensen. Daarmee legde corona ook het vergrootglas op de

vraag wat dat voor onze kerkgebouwen betekent. De tendens dat we te ruim behuisd zijn voor het wekelijkse aantal bezoekers was allang duidelijk. Maar tegenwoordig is dit een expliciet onderwerp dat op tafel ligt bij het overleg van de bisschoppen en op tafel ligt bij de Protestantse kerk. Nog steeds constateren wij dat met name de onderhoudsbehoefte die monumentale kerkgebouwen hebben, dat geldt helemaal voor de grote iconische kerkgebouwen, onvoldoende een match vormt met de wijze van subsidiëring door de overheid. Tegelijkertijd moet ook benadrukt worden dat de kerk weer aan kracht wint. Er zijn volop nieuwe initiatieven, zoals de experimenteerplekken in de protestantse kerk laten zien. En ook in de katholieke hoek wordt verkend hoe kerkgebouwen meervoudig gebruikt kunnen worden. We zien ook dat de christelijke migrantengemeenschap groeit en bloeit en dat nieuwe media, zoals diensten die gestreamd worden, vaak meer en andere bezoekers trekken. Een verdienste is ook dat het instrument kerkensie, dat in het licht van het programma Toekomst Religieus Erfgoed gestimuleerd is, ervoor gezorgd heeft dat de dialoog tussen burgerlijke gemeente en kerkelijke gemeenten veel beter tot stand is gekomen. Als dat leidt tot realistische afspraken over en weer is dat een enorm pluspunt. Vooruitkijkend zie ik een kerk die nog steeds in ontwikkeling is, die nieuwe vormen en nieuwe wegen zoekt. De kerkelijke gebouwen gaan daarin een andere plek spelen, dat is helder. Maar het transitieproces is nog niet voltooid. Dat we in dit proces nu met meerdere partijen - kerken, overheden, erfgoed- en burgerorganisaties - samen optrekken sterkt ons in ons doen en laten. Ik kijk daardoor, nog steeds wel met wat zorgen, maar wel met vertrouwen die toekomst in.

John Bakker, econoom bisdom Rotterdam, voorzitter CIO-K

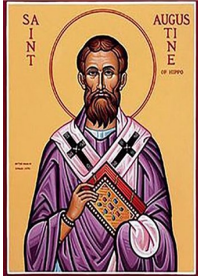
Bron:

<https://www.cultureelerfgoed.nl/publicaties/publicaties/2021/01/01/tijdschrift-met-hart-en-ziel>

ZINGEN IS BIDDEN VOOR TWEE

Paduakoor en Pinksteren

Qui bene cantat bis orat

Zingen is bidden voor twee
H. Augustinus van Hippo

Het kwam zo uit! Berry van Berkum kan op 5 juni, Pinksteren, bij ons koor orgel spelen.

Het is intussen 15 jaar geleden dat Berry speciaal voor ons Paduakoor de "Doortocht", Componenten voor de Liturgie, componeerde.

Vandaag, op Pinksteren, gaat het Paduakoor samen met hem de viering opluisteren met al die gezangen.

Qua tekst zeg je op het eerste gezicht: wat hebben deze

gezangen met Pinksteren te maken.

Maar Pinksteren, met de Heilige Geest die over ons waait, brengt ons dichterbij de tekst van de liederen.

We zien al bij het intredelielied een heel toepasselijke tekst. De Heilige Geest wordt niet genoemd, maar er staat: Gij, die ons uitriep, wek ons verlangen, wijs ons de weg, schenk ons vertrouwen. Zonder hulp van de Heilige Geest redden we dat niet!

Voorafgaande aan de lezingen zingen we over de wirwar van het leven en vragen we om de Geest, die onze helpt bij het verstaan van het Woord.

Bij de voorbeden vragen we de Barmhartige om ons bij te staan en gaan onze gedachten uit naar verdrietige, maar ook hoopvolle situaties. Ook in die omstandigheden hebben we de hulp van de Heilige Geest nodig om mensen in allerlei omstandigheden enigszins bij te kunnen staan.

Het slotlied, dat van H. Oosterhuis is, laat ons het Pinkstergevoel horen met de woorden: Wat altijd is geweest, het waaien van de Geest gebeurt aan ons vandaag!

Kinderen van Sterredans in onze kerk

Eind januari van dit jaar ontvingen we van de stichting OBLIMON (Onderwijs Begeleiders Levensbeschouwing & Identiteit, Midden & Oost Nederland) een verzoek of wij, de Antonius van Padua mee wilden doen met een nieuw experiment voor Nijmegen: kinderen met gebedshuizen in aanraking brengen. Hoe zijn die gebedshuizen opgebouwd, welke rol spelen kleuren, symbolen in de vormgeving van zo'n gebouw, wat doet zo'n geloofsgemeenschap van mensen daar en welke betekenis heeft dit gebouw voor die gemeenschap? Levensbeschouwelijke vorming, geestelijke stromingen, erfgoed educatie en beeldende vorming worden op die wijze bij elkaar gebracht.

De Antonius zou de Antonius niet zijn als we daar niet op in gingen. Jesús Baena, Joka Feenstra, Monique Lecerck, Frank van Merwijk en ondergetekende gingen aan de slag. Onze kerk wordt bezocht door drie groepen van Jenaplanschool De Sterredans. Vrijdag 18 maart 09.00 uur arriveert de eerste groep van 28 kinderen, 8 – 10 jaar. Joka heet ze op het kerkplein welkom. Dan gaan ze achter in de kerk op de grond zitten en Monique vertelt op een onwaarschijnlijk eenvoudige maar ook prachtig spannende manier in 10 minuten de geschiedenis en ontwikkeling van het Polytheïsme, Jodendom, Christendom en Islam. De kinderen luisteren ademloos naar deze voor hen heel nieuwe wijze goeroe.

Daarna beginnen zij aan een spel, door Joka in kaart gebracht. Het interieur van de kerk krijgt alle aandacht. Het tabernakel wordt door Jesús uitgelegd, tevens het altaar, de ambo en het spreken door een microfoon. Voor veel kinderen een totaal onbekende wereld. Organist Frank laat hun luisteren naar de klanken van het orgel, ze raken helemaal onder de indruk, en wat is er spannender dan zelf op de toetsen te drukken en muziek uit de orgelpijpen te laten klinken? Laaiend enthousiasme. Joka die het doopritueel uitlegt, houdt samen met Jesús een mini-viering. Jesús, getooid in albe en stola, verklaart waarom hij zo gekleed is. Een kind leest een heel klein stukje tekst voor uit het Evangelie, Joka houdt een kleine overweging en zingt als afsluiting een schitterend lied. Wierook wordt gebrand en de kinderen steken massaal kaarsen aan. Een heel nieuwe wereld wordt voor hen geopend die zij onbevungen toelaten. Naderhand vertellen enkele kinderen over wat zij zagen, hoorden en roken, want die geur van wierook maakt grote indruk op de kinderen. Samen laten zij tot slot nog in een soort beeldverhaal zien wat zij meegemaakt hebben. De kinderen vonden het geweldig, dat mochten we ook horen van de begeleiders. Ik vond het meer dan super!! Kortom: het was weer Antonius op zijn best.

Rob van Woerkom

PELGRIMSRUTE WEGEN MET ZEGEN: GEOPEND!

De routes zijn af, de bordjes en stickers hangen, het pelgrimsboekje én wandelboekje zijn te koop en kunnen niet wachten om beschreven en gelezen te worden. Het wandelboekje is zelfs aan een tweede druk toe.

Na anderhalf jaar werken is het het kernteam van Wegen met Zegen gelukt: er is een Pelgrimsroute in de Betuwe. En dat werd afgelopen 15 mei gevierd. Ondanks het mooie weer én dat het ook de dag van de heiligverklaring van Titus Brandsma was, zat de Antonius van Paduakerk in Nijmegen behoorlijk vol.

Tijdens de officiële opening werd weer eens duidelijk hoeveel werk er eigenlijk in zit. Zo'n Pelgrimsroute. Maar ook hoe warm zowel de katholieke als de protestantse geloofsgemeenschappen op het idee hebben gereageerd.

Zo vertellen zowel Margreet Sanders als Wilma Hartogsveld dat ze nooit om vrijwilligers verlegen hebben gezeten en dat de paden die nu bij de route horen, zijn aangedragen door de verschillende kerkgangers. De mooiste wegen uit alle dorpen werden aan elkaar geknoopt door fervente wandelaars, waarna er een klap op werd gegeven door Just Bennis. De routeman vanuit het kernteam die de opening 'een overwinningsege' noemt. Veel van de wandeltroepen en routemakers zijn aanwezig en krijgen een warm applaus. Zonder hen had dit alles nooit gekund binnen zo'n korte tijd.

De weg zelf

Een andere gast is Paul Post, emeritus-hoogleraar religiestudies van de universiteit van Tilburg. Hij kwam uitleggen dat deze route zich in een interessante positie bevindt in Nederland. "De afgelopen dertig jaar is niet alleen de wandelcultuur opgekomen, maar komen er ook steeds meer Pelgrimsroutes bij in ons land. Routes die gaan om de weg zelf en niet het punt waar ze naartoe leiden."

Iets wat ook zeker terug te vinden is bij Wegen met Zegen, meldt hij. Want zoals zojuist genoemd, zijn er niet alleen wandelboekjes maar ook Pelgrimsboekjes waarin je je gedachten kwijt kunt. Maar je kunt ze ook aanvullen op plekken langs de route. Daar hangen ontbrekende blaadjes in honesty boxen met extra vragen: "De route zorgt ervoor dat je aankomt bij jezelf."

Hoewel de opening van de route voelt als een einde aan heel veel voorbereidingen, geven Margreet en Wilma

aan dat ze eigenlijk pas net begonnen zijn. De route is er, nu is het tijd om het idee achter de route uit te breiden. Ook de rest van het kernteam stemt daar knikkend mee in. Na het officiële gedeelte lopen ze trots rond tussen de bezoekers en potentiële wandelaars. Deel één zit erop. Nu kunnen ze ook zelf genieten van wat ze hebben neergezet: 11 etappes, 155 kilometer, heel wat bed & breakfast-plekken waar je kunt aankloppen voor een nacht en toch vooral dat wat je onderweg allemaal gaat tegenkomen. Binnen en buiten jezelf.

Margreet van der Sanden

Kernteam Wegen met Zegen

Vertrekceremonie Wegen met Zegen

Wegen met Zegen biedt maandelijks de mogelijkheid om deel te nemen aan een vertrekceremonie, eventueel voorafgegaan door een gezamenlijk ontbijt met andere pelgrims. Deze ceremonies vinden plaats in de Antonius van Paduakerk te Nijmegen, waar ook de pelgrimskapel is. Belangstellenden die pelgrims willen uitzwaaien zijn ook van harte welkom.

Onderdelen van de ceremonie zijn het pelgrimslied, het aansteken van een kaarsje in de kapel, een aantal inspirerende woorden voor onderweg en een kleine wandeling langs de engelenramen in de kerk. Die staan voor onder andere bewondering, respect en bemoediging.

De ceremonies zijn op zondagochtenden van 8:30-9:00 uur, deelname is gratis. Er is voorafgaand de mogelijkheid tot samen ontbijten, dat wordt verzorgd door vrouwen van Zij-aan-Zij, een organisatie die zich inzet voor vluchtelingvrouwen. Het ontbijt start om 7:45 en kost samen met een lunchpakket dat u mee kunt nemen 12,50 euro.

De komende wegen-met-zegen vertrekceremonies staan gepland op 19 juni, 17 juli, 21 augustus, 18 september, 16 oktober, 20 november en 18 december.

Theo Brock

Bron: www.wegenmetzegen.nl

LENTEFAIR

Het is maandag 16 mei. Het gaat kriebelen bij de organisatie van de Lentefair. Zaterdag moeten alle spullen op de tafels staan. Daar hebben we wel extra tafels voor nodig. Het Paduakoor brengt uitkomst. Na de repetitie zijn enkele zangers ons te hulp geschoten en halen de tafels van het podium in het parochiehuis en brengen ze richting kerk. Dat is één. Alle spullen staan ondertussen al in dozen en tassen klaar en wachten op de inrichting van de fair.

We kunnen pas op vrijdagmiddag beginnen met inrichten. Vrijdagochtend is het moment voor een aardig jong paar (David en Sophia) dat onze kerk koos om er hun huwelijksbelofte uit te spreken.

Dan is het 12.00 uur en we starten met onze ploeg van opbouwers, koffiezetters, sjouwers, sorteerders enz. En niet te geloven om 17.00 uur is achter in de kerk een werkelijke fair ontstaan. Maar... de weersvoorspelling is goed, dus komt ons 'café' op het kerkplein en ook de plantenkraam, en de vazen- en pottenkraam.

Beppie en Martien Peters staan zaterdag vroeg op om de partytenten neer te zetten. Even later komen onze trouwe helpers om alles verder in te richten. 11.00 uur.

De klok van de kerk luidt en het lentefeest kan beginnen. Zaterdag en zondag wordt er fantastisch verkocht en genieten de bezoekers van de gezellige sfeer. Als de penningmeester 's avonds al het cashgeld telt en ook de QR-betalingen en de onkosten eraf trekt, blijkt de netto opbrengst € 1.539,62! Dat komt ten goede aan ons kerkgebouw. En wat nog zeker zo belangrijk is: het is gezellig, sfeervol, echt LENTE.

Dank aan iedereen die meegewerkt heeft aan het slagen van deze eerste Lentefair. Samen ben je sterk en valt er ook veel te genieten!

Addy en Beppie

Lenteconcert

Op 22 mei 2022 vond in de Antonius van Paduakerk in Nijmegen een lenteconcert plaats. Op deze prachtige zondagmiddag was het absoluut de moeite waard binnen te zitten om 'onze mensen' zo vol enthousiasme te horen en zien optreden!

Een impressie van het concert met 'rouw- en trouwkoor' Larissa:

Het concert werd door de jonge moderator duidelijk en sympathiek gepresenteerd en 'aan elkaar gepraat'. Er was een prachtig verzorgd programmaboekje met alle teksten van de gezongen liederen. En dan nog valt er soms niet aan te ontkomen op het laatste moment dingen te wijzigen. Maar het was bij nader inzien natuurlijk een heel goed idee onze zeer jonge Chinese pianisten in het programma naar voren te halen, zodat zij niet zo lang op hun beurt hoefden wachten. Alle lof voor het gevarieerde programma, met naast veel koorzang ook prachtige solisten en 'duettisten'. Solisten, ook op hun muziekinstrument: behalve piano en orgel waren dat trompet en euphonium. Er was een fantastische verhalenverteller die een mooie literaire verklaring gaf voor de jaarlijkse wisseling van de seizoenen. Een groot compliment aan de organisatoren van deze onvergetelijke middag die door de organist werd afgesloten met als luidruchtige 'uitsmijter' Bachs *Tocatta & Fuga in D-moll* (BWV 565) die ons overigens allesbehalve 'in mineur' bracht. We mogen trots zijn op degenen die ons dit concert hebben gegeven: dank u wel, ik zie uit naar de volgende keer!

Louis Sibbald – 22 mei 2022

In de driedelige bijdrage van Jan Zuiker over de toekomst van de kerk volgt hier het laatste deel. Jan formuleert hier puntsgewijs enkele gedachten over veranderingen die volgens hem noodzakelijk zijn voor een goede toekomst van de Kerk.

Wensen voor verandering in de RKK

- De menselijke maat is verdwenen: dient terug te komen. Door spreiding van de macht, meer en directe inspraak. Minder juridische aanpak, meer ruimte voor regionale en persoonlijke verantwoordelijkheid. Eigen geweten prioriteit. Hoe riskant dit ook is.
- Openstellen van ambten voor niet alleen maar celibataire mannen. M.n. gelijkstelling van de positie en de rechten van vrouwen. Afschaffing van het verplichte celibaat voor seculiere priesters.
- Bij selectie van ambtsdragers ook rekening houden met psychische en geestelijke gezondheid. Zieke figuren zijn een ramp voor de gemeenschap. Minstens twee à drie voorbeelden in recente Nederlandse geschiedenis.

- Loslaten van de klassieke en nog steeds geldende seksuele moraal. De Kerk weet niet wat seksualiteit is. "In de slaapkamer heeft zij niets te zoeken." (bisschop De Korte)
- Een minder juridische en dogmatische opvatting over de Eucharistie. In de loop der eeuwen hebben andere accenten gelegen: minder fixatie op de instellingswoorden. In sommige streken zijn die eeuwen lang niet gebruikt. De aanwezigheid van Christus in de Maaltijd van de Heer werd – ook nu nog in de Oosterse kerk – in het geheel van de viering gelegd, m.n. in de aanroeping van de Geest (de epicles) die in de klassieke tekst in het westen na de instellingswoorden staan. De fixatie op de instellingswoorden geven een weinig mystiek en meer dogmatisch kenmerk aan de

aanwezigheid van de Heer. Het brood blijft brood, en de wijn blijft wijn, maar zijn de tekenen van zijn geestelijke, maar werkelijke en werkzame aanwezigheid.

- De herziening van de moraaltheologie. Daar mankeert nogal wat aan, b.v. wat er geleerd wordt over het principium tertii exclusi. Iets is altijd of helemaal goed of helemaal fout. Het houdt verband met wat ik vind: de kerk wil altijd alles heel precies weten en kunnen formuleren, zodat er voor twijfel of onzekerheid geen ruimte is. Terwijl er in het leven zoveel onzeker is. Het moet zelfs in juridische termen geformuleerd kunnen worden, om het te kunnen verplichten met uitsluiting van een derde of vierde mogelijkheid. Vandaar ook het bezwaar tegen de zg. situatiemoraal. Er zit ook een dwang in om te heersen, een streven naar macht. Nu beweer ik niet dat de lieden die zich hier mee bezig houden slechte bedoelingen zouden hebben. Ze doen dit misschien wel uit liefde voor de Kerk. Ik houd me daar niet mee bezig. Ik focus – ook in mijn analyse – op het gedrag en wat dat betekent voor het leven van de Kerk, hoe dat nadelig benadeeld wordt door dit optreden van mensen met gezag. Innocentius III was misschien wel een heilige, maar zijn standpunt is dodelijk voor een menselijke gemeenschap. Daarom houd ik me niet zo bezig met nuanceren. Het is meer een sociologische reductie.
- Trouwens: wat is de waarheid? Dat is lang niet altijd duidelijk. Wij zijn verplicht op zoek te zijn naar wat hier en nu waar is. En het is een weg erheen. Zelfs Jezus, de Godsmens, maakte een ontwikkeling door. Eerst zat hij vast in de nationalistische opvatting van wat "heil" is: alleen voor de joden. Daarop was zijn zending gericht. Maar de Kanaänitische vrouw corrigeerde hem: ook voor de heidenen. (Mt.15,21 e.v.) Bovendien verklaarde hij over de verschrikkingen bij het einde van de wereld, dat hij niet wist wanneer dit zou geschieden. (Mt.24, 36) En wat te denken van zijn uitspraak: "Voorwaar ik zeg u: dit geslacht zal niet voorbij gaan voordat dit alles is geschied." nl die verschrikkingen.
- Voor het huwelijksrecht geldt het bovenstaande evenzeer. Ook weer die drang naar precisie, naar zekerheid. De Kerk kan niet tegen de realiteit van de onzekerheid, en daar lijdt het gevoel voor mysterie ook onder. De sacramenten worden dan gezien en behandeld als objectieve gegevens, het gevoel voor de mysterieuze werking van de Geest lijdt daaronder. Het ex opere operato bevordert ook een zakelijke opvatting. Diep menselijke werkelijkheden zoals de seksualiteit zijn heel moeilijk – zo niet onmogelijk – als persoonlijke beleving objectief te beschrijven.
- De afschaffing van de inquisitie. Formeel is dit gebeurd, maar feitelijk fungeert het nog steeds: een vorm van procesvoering uit de middeleeuwen.

EVEN BIJPRATEN: DE ARMEENSE FAMILIE PIV

Met een kleine groep vrijwilligers zijn we sinds september 2019 heel hard ons best aan het doen om het gezin Piv definitief in ons land te mogen houden. Hoe gaat het intussen met hen: vader, moeder en drie dochters 26, 25 en 13 jaar, die uit Armenië moesten vluchten en onze weg kruisten?

Nadat ze eerst een halfjaar in onze pastorie hebben gewoond, mogen ze nu alweer twee jaar genieten van een huis dat een gulle donateur hun tijdelijk ter beschikking heeft gesteld, geweldig toch! We hebben met grote zorgvuldigheid een systeem van zorg, middelen en aandacht om ze heen gebouwd, waarbinnen ze min of meer veilig zijn en kunnen wonen. Maar we zouden graag zien dat ze statushouders zouden worden. Wij en zij vinden al lang dat ze er recht op hebben, maar er gebeuren telkens weer dingen die we niet in de hand hebben en die uitstel veroorzaken.

Er zijn onder u al verschillende mensen die de familie met raad en daad bijstaan (ook bv financieel: een twintigtal donateurs uit drie kerklocaties betaalt maandelijks 1500 euro voor huur, levensonderhoud en servicekosten!) Er komt nog een uitvoerige nieuwsbrief voor de huidige donateurs. Ook voor u, lezer, is het goed te weten hoe de familie het maakt en hoe de financiën van de Steungroep ervoor staan.

Omdat ze al zo lang in ons midden verblijven, zouden ze, middels de jongste dochter (kinderpardon), allang recht moeten hebben op een definitieve verblijfsvergunning. Zij zit hier al die jaren op school, doet goed haar best en integreert goed waar dat kan. Zij zit sinds dit jaar op een havo/vwo-school. Haar Nederlands is bijna net zo goed als dat van u en mij. Ze heeft onlangs zelfstandig en met medewerking van de organisatie Defence for Children een uitvoerige brief geschreven aan de betreffende staatssecretaris van der Burg, om haar zaak te bepleiten.

De twee oudere dochters volgen met succes opleidingen en stages in hoger onderwijs, maar omdat ze geen status hebben, krijgen ze feitelijk niet waar ze recht op hebben. De oudste dochter studeert over drie maanden af aan de HAN! De tweede dochter is vorig jaar "cum laude" afgestudeerd aan de opleiding Specialist Mode/Maatkleding aan het Rijn IJssel College in Arnhem.

Er is vanaf april 2022 weer voor twee jaar huisvesting geregeld. Hun levensonderhoud staat niet op de tocht, maar het blijft voor hen een wankel evenwicht. Ook de geneeskundige verzorging (ze mogen geen verzekering aangaan) is niet optimaal zoals wij gewend zijn. Soms zelfs een groot probleem.

De Steungroep had niet verwacht dat er sinds de komst van het gezin negen jaar geleden en het wettelijk besluit tot de Kinderpardonregeling van januari 2019 nu nog steeds geen definitieve beslissing is gevallen.

Hierdoor is het door vele donateurs destijds beschikbaar gestelde startkapitaal aardig aan het slinken. Het fonds dat voor twee jaar de servicekosten van het gezin heeft willen betalen stopt nu conform hun toezegging van destijds. Inmiddels rijzen de energiekosten de pan uit, zoals wij allemaal ervaren, en ook het levensonderhoud wordt duurder.

U begrijpt dat wij nu extra een beroep op u willen doen om nog eens na te denken over een extra, incidentele of periodieke financiële ondersteuning van uw kant voor dit gezin dat niets van de staat ontvangt dan alleen maar onzekerheid.

Voelt u van binnen de gedachte opkomen: *JA! hier wil ik aan meedoen? Meld u dan aan, en stort op onderstaand banknummer of neem telefonisch contact op.*

Het IBAN-nummer (met belastingaftrek) dat voor de fam. ter beschikking staat is:

Rek. nr. NL59 RABO 0302 027 602 t.n.v. Vincentius Vereniging Nijmegen, vermeld: **hulp fam. Piv, via PM Reehuis** en vermeld maandelijks of eenmalig of anderszins.

Een dankbare en vriendelijke groet, namens Steungroep **Stap** (**S**teungroep **T**itus Brandsma - **A**ntonius van **P**adua **P**iv)

Marij de Rooij, AvP (contact 0621526493)

René Klaassen, Effata

Paul Reehuis, Titus Brandsma Gedachteniskapel

Gebak van Anahit Piv voor Lentefair

DIACONIE

Onze hulp aan mensen in Oekraïne

Op vrijdag 13 mei zijn voor de tweede keer alle ingezamelde levensmiddelen en hygiënische artikelen voor Oekraïne opgehaald. Het paste allemaal net in vier transportbusjes. Later op de dag werd het overgepakt in een vrachtwagen waarmee men in België matrassen, fauteuils en medische apparatuur had opgehaald. De chauffeurs waren verrast en erg blij met de grote hoeveelheid goede spullen. Men is dezelfde dag nog op weg gegaan naar Hongarije. In de week van 16 mei worden de levensmiddelen weer in Oekraïne gebracht. Dat gebeurt dan met kleinere vrachtwagens die naar verschillende plaatsen rijden. Zo is het ook gegaan met de eerste hoeveelheid ingezamelde spullen. Het zijn moedige mensen die het aandurven de ontheemde en vaak doodsbangen mensen in Oekraïne de broodnodige levensmiddelen te brengen.

Heel veel dank aan alle mensen in onze kerk en daarbuiten die zo gul gegeven hebben!

Oec. werkgroep diaconie

Pinksteractie voor de Voedselbank

Voor Oekraïne hebben we in maart en april heel veel levensmiddelen ingezameld en nu vragen we u óók om mee te doen met onze jaarlijkse voedselinzameling voor de klanten van de Voedselbank Nijmegen/Overbetuwe. Ik vermoed dat u misschien denkt, is dat echt nodig? Kunnen we deze actie dit jaar niet een keertje overslaan? Heel even hebben we dat ook gedacht, maar meteen daarna wisten we dat we dit niet mochten doen. Veel klanten van de Voedselbank zijn voor hun maaltijden echt afhankelijk van de wekelijkse hulp van de Voedselbank. We kunnen dus niet zomaar de bijdrage vanuit de kerken voor een jaartje overslaan.

Bovendien neemt de laatste maanden het aantal klanten van de Voedselbank toe. Deels omdat ook mensen uit Oekraïne, als ze zelfstandig gaan wonen, gebruik mogen maken van de Voedselbank. Maar ook omdat zich nu bij de Voedselbank mensen melden die door de stijgende prijzen, met name van energie, echt niet meer rond kunnen komen.

We doen deze actie samen met andere kerken in Nijmegen en Overbetuwe, maar we proberen ook met publiciteit in kranten en op sites de aandacht van iedereen in Nijmegen te vestigen op deze actie.

Hopelijk doet u ook deze keer weer mee en neemt u in ieder geval alvast een flyer mee naar huis. Op zondag 19 juni sluiten we de actie af.

INZAMELING

VOOR DE VOEDSELBANK

Doet U Mee ?

Initiatief van Oecumenische Werkgroep Diaconie
Antonius van Paduakerk en Maranathakerk Nijmegen

Wanneer ?

zondag 5, 12 en 19 juni 2022
van 11- 12. 00 uur

woensdag 8, 15 juni 2022 van 14-16 uur

Waar ?

Voorportaal Antonius van Paduakerk

Wat ?

Goed houdbare levensmiddelen :
Groenten, fruit in blik/pot/zak, rijst/pasta, koffie,
thee, houdbare melk,, vis/vlees in pot/blik, olijfolie,
Pindakaas/chocopasta/zuivelspread

Info: oec.werkgroepdiaconie@gmail.com www.avpnijmegen.nl

Oec. werkgroep diaconie.

VRIJWILLIGERSDAG

Op zondag 12 juni vieren we weer onze jaarlijkse vrijwilligersdag. Een dag in het jaar waarin we samen dankbaar stilstaan bij alles wat we doen om onze gemeenschap draaiende te houden. En dat is veel! Wat wordt er toch hard gewerkt door velen! Er zijn zoveel activiteiten waarmee we naar buiten treden; veel op diaconaal terrein (voedselinzameling, heel veel goederen voor Oekraïne, Frans van der Lugtcenter, brooduitdeling en dan nog veel wat niet door kon gaan ivm corona) maar ook veel leuke, (Kerst-inn, Lentefair met beide een concert als afsluiting, Buurt aan Tafel) en dan komt er ook weer een pleindiner!

Natuurlijk vergeten we ook de "gewone" werken niet. Want de vieringen en alles erom heen vragen veel tijd en aandacht. En alles ondersteund door goede communicatie met reclame, site en parochieblad, dat iedere keer trouw overal in de bus wordt gedaan. Maar er wordt ook nog veel geklust. In en rond de kerk en natuurlijk de pastorie waar al veel gebeurd is. En ondertussen beginnen ook de concerten weer aan te trekken.

Kortom, het bruist weer in onze AvP!

Er is veel genoemd, maar ook veel niet. Dat kan niet anders met zo'n mooie groep mensen die (vaak in stilte) zoveel doen.

Dank aan jullie allemaal namens het locatieteam!!

En kom op zondag 12 juni naar een prachtige viering met daarna een gezellige lunch, hopelijk in de tuin. Kom gewoon en neem je partner en kinderen mee. Iedereen is van harte welkom!

Namens het locatieteam, Clara

Rommelmarkt

Na 2 jaar waarin het niet kon/mocht gaat hij dit jaar weer door: onze Antonius Rommelmarkt! Zet de datum maar vast in de agenda: zaterdag 3 september gaat het gebeuren.

Inzamelen zaterdag 27 augustus van 10.00-15.00u en woensdag 31 augustus van 16.00-19.00u. Ook dit jaar steunen we weer stichting Gast en onze Antonius in gelijke delen.

Zin om mee te doen? Meld je aan bij Clara ter Berg of via het secretariaat.

Namens het bestuur, Clara ter Berg

BEZOEKSGROEP

Wat doet de bezoesgroep?

De bezoesgroep wil graag mensen bereiken die zoals de naam al zegt, graag bezoes ontvangen.

Wanneer je graag bezoes ontvangt kun je dat zelf aangeven. Dat blijkt in de praktijk niet gemakkelijk te zijn. Mensen doen niet graag uit zichzelf een beroep op de bezoesgroep. Mensen schromen om dit te doen. Daarom aan jullie de vraag, als je van iemand hoort dat hij/zij graag regelmatig bezoes wil ontvangen, of als je denkt dat iemand veel alleen is geef dat dan aan ons door. Het kunnen mensen uit de buurt zijn, gelovig of ongelovig allemaal welkom.

Contactpersoon is Josette Lenders.

josette.lenders@gmail.com

Kerk plein diner

**ANTONIUS VAN PADUAKERK
105 JAAR &
MET BUURT AAN TAFEL FEES-
TELIJK DE ZOMER IN!**

ZOMERS KERKPLEINDINER
Dinsdag 28 juni
18:00 - 20:00 uur

Menu

Heerlijk eten uit de wereldkeuken, drie buffetten gekookt door vluchteling-vrouwen: Emma uit Armenië, Tina uit Syrië, Liana en haar moeder uit Oekraïne

Praktische informatie & aanmelden

We hopen op mooi weer. Mocht het toch regenen, dan hebben de eerste 80 gasten een garantie dat ze in het Parochiehuis kunnen eten. Op het plein zijn 150 gasten welkom. Meld u dus zo snel mogelijk aan.

Prijzen

Vlees (biologisch) € 15,-
Vegetarisch € 12,50
Kleine portemonnee € 10,-
Kinderen € 7,50

Aanmelden

www.wij-dewereld.nl/buurtaantafel
of op intekenlijst achter in de kerk

Welkom en Hartelijke groet,

Team Buurt aan Tafel
Antonius van Padua gemeenschap
Kooksters van Zij aan Zij

Antonius van Padua in beeld

In Beeld

Op deze plek plaatsen we een foto uit de fotoserie met beelden van **Antonius van Padua**. De serie is terug te vinden op de website: www.avpnijmegen.nl/agenda en actualiteit/parochiefoto's.

Dit beeld staat in het dorpje St Anthony in Cornwall, Engeland. De kerk heeft nog steeds zijn oorspronkelijke middeleeuwse kruisvormige plattegrond, min of meer zoals het werd gebouwd in de 12e en 13e eeuw, ondanks uitgebreide restauraties in de 19e eeuw.

Bezoekgroep

Heeft iemand bij u in de buurt, behoefte aan een gesprekje of bezoekje? Meld het bij de bezoekgroep: Josette.lenders@gmail.com

Agenda

Zo 5 juni, 10.00u

Pinksteren
Voorganger: Louis Sibbald
mmv het Paduakoor

Zo 12 juni, 10.00u

Vrijwilligersdag
Voorganger: Tjeu van Knippenberg
mmv diverse koren, cantores

Zo 19 juni, 10.00u

Voorganger: Liesbeth Jansen
mmv de cantor

Zo 26 juni, 10.00u

Voorganger: Dick Akerboom
mmv het Gregoriaans Koor

Zo 3 juli, 10.00u

Voorganger: Louis Sibbald
mmv de cantor

Zo 10 juli, 10.00u

Voorganger: Tjeu van Knippenberg
mmv het Paduakoor

Openstelling Kerkgebouw

Vanaf 1 april 2022 is de kerk weer opengesteld voor een kaarsje, gesprekje of rondgang door het gebouw op **woensdagmiddagen van 14.00 - 16.00 uur**.

Tevens is vanaf 1 april 2022 onze **nieuwe Dag- en Pelgrimskapel elke dag open van 9.00 uur – 17.00 uur** voor pelgrims en iedereen die in stilte een kaarsje wil opsteken. De deur is rechts van de hoofdingang.

